

A sinistris vero zodiaci versus austrum sunt hæc A signa.

CAP. CXXII. — *Hydra*.

Hydra, quæ habuit quinquaginta capita, ab Hercule occisa et ob insigne inter sidera translata.

CAP. CXXIII. — *Crater*.

Super hanc crater in quo Tagaton, id est summus Deus pastam miscuit, de qua animas fecit, de qua adhuc animæ Letheum poculum bibunt, cum corpora intereunt.

CAP. CXXIV. — *Corvus*.

Super hanc est corvus ab Apolline dilectus et inter astra raptus.

CAP. CXXV. — *Orion*.

Inde est Orion, qui ab urina natus, inter sidera est translatus. Hujus stellæ si fulgent, serenum erit; B si obscurentur, tempestas.

CAP. CXXVI. — *Procyon*.

Juxta hunc Procyon Anicani, quod et Anticanis dicitur, qui canis Orionis fertur, et ob insigne interitum inter sidera locatus.

CAP. CXXVII. — *Canicula*.

Huic conecitur canicula, quæ et Syrius dicitur et ab hac dies caniculares nominantur. Fuit autem canis Erygones filiæ Icaris sacerdotis, quæ dolens patrem necatum, laqueo se suspendit dum eum canis ductu invenit. Ambo autem sunt inter sidera rapti.

CAP. CXXVIII. — *Lepus*.

Deinde est lepus, qui a Ganymede agitatus, a Jove inter astra est translatus.

CAP. CXXIX. — *Eridanus*.

Sequitur Eridanus fluvius, qui et Padus. Erat autem Phaeton, Phæbi filius, qui currum regere patris inscius, mundum incendit et ideo fulmine Jovis in hoc flumine interiit. Qui in Eridanum mutatus, inter sidera est translatus.

CAP. CXXX. — *Cetus*.

Cui associatur cetus, quem Perseus occidit dum Andromedam devorare voluit, quem Jupiter ob insigne filii, inter astra locavit.

CAP. CXXXI. — *Centaurus*.

Juxta hunc est centaurus, scilicet magister Achillis, et ob nimiam virtutem in cælo locatus.

CAP. CXXXII. — *Ara*.

Sacrarium etiam, id est altare in quo dii juraverunt, cum Saturnus et Jupiter inter se pugnaverunt.

CAP. CXXXIII. — *Argo*.

Inde est Argo, videlicet prima navis, apud Argos civitatem a Typhæo facta, et in cælum raptâ.

CAP. CXXXIII. — *Pistrix*.

Ad extremum est pistrix sive chimæra, quæ bestia capite leo, media capra, draco fuit cauda, a Bellerophonte occisa, et inter sidera translata.

CAP. CXXXV. — *Canopus*.

Est et canopus sidus Ægypti præclarum, quod a nobis minime videtur, sicut nec a Trogloditis, juxta Ægyptum Septentrio.

Ex his signis semper dimidia pars super terram, dimidia est sub terra, et pars cæli, quæ super terram apparet hemisphærium vocatur, id est, dimidium cælum.

CAP. CXXXVI. — *Lactea zona*. — *Cur candida sit*.

Lactea autem zona ideo candida est, quia omnes stellæ fundunt in eam sua lumina.

CAP. CXXXVII. — *De cometa*.

Cometæ sunt stellæ flammis crinitæ, in lactea zona versus aquilonem apparentes, regni mutationem, aut pestilentiam, aut bella, vel ventos, æstus, vel siccitatem portendentes. Cernuntur autem septem diebus, si diutius, octoginta.

Sidera fabulosis involuta, imo polluta perlustravimus. Altius scandentes astra matutina, solemque solis inspiciamus.

CAP. CXXXVIII. — *Aqueum cælum*.

Super firmamentum sunt aquæ instar nebulæ suspensæ, quæ cælum in circuitu ambire dicuntur, unde et aqueum cælum dicitur.

CAP. CXXXIX. — *Spirituale cælum*.

Super quod est spirituale cælum, hominibus incognitum, ubi est habitatio angelorum per noven ordines dispositorum. In hoc est paradus paradisorum, in quo recipiuntur animæ sanctorum, hoc est in cælum quod in principio legitur cum terra creatum.

CAP. CXL. — *Cælum, cælorum*.

Huic longe supereminere dicitur cælum cælorum in quo habitat rex angelorum.

LIBER SECUNDUS

Priori libello globum totius mundi oculis corporis repræsentavimus, sequenti jam tempus in quo volvitur, oculis anteponamus.

CAP. I. — *De ævo*. — *Ævum quid sit*.

Ævum est ante mundum, cum mundo, post mundum. Hoc ad solum Deum pertinet, qui non fuit, nec erit sed semper est.

CAP. II. — *De Temporibus æternis*. — *Angelos ante mundum cepisse*.

Tempora æterna sub ævo sunt, et hæc ad archetypum mundum, et angelos pertinent, qui ante mundum esse cœperunt, et cum mundo sunt et post mundum erunt.

D CAP. III. — *De temporibus mundi*. — *Similitudo de fine temporis*. *Tempus unde dicatur et quid sit*. *Partes temporis*.

Tempus autem mundi est umbra ævi. Hoc cum mundo cœpit, et cum mundo desinet. Veluti si funis ab oriente in occidentem extenderetur, qui quotidie plicando collectus, tandem totus absumatur. Per hoc extenduntur sæcula, sub hoc currunt universa in hoc mundo posita. Hoc uniuscujusque vita

mensuratur. Hoc series dierum, et annorum termi-
natur.

Tempus autem a temperamento dicitur, et nihil
aliud est, quam vicissitudo rerum.

Hocque in atomos, ostenta, momenta, partes, mi-
nuta, punctos, horas, quadrantes, dies, hebdoma-
das, menses, vicissitudines, annos, cyclos, ætates,
sæcula, dividitur.

CAP. IV. — *De atomis.*

Atomus dicitur insecabile: Est enim minus quam
illud quod volat in sole. Est autem minimum tem-
poris spatium, sicut motio palpebræ oculi, quæ et
ictus oculi dicitur, et est trecentesima septuagesima
secta pars ostenti.

CAP. V. — *De ostentis.*

Ostentum est, quod aliquid ostendit aspicientibus.
Est autem sexagesima pars unius horæ, habens in
se trecentos septuaginta sex atomos.

CAP. VI. — *De momentis.*

Momentum est motus siderum, unde et dicitur.
Est autem quadragesima pars horæ, continens ostentum
et dimidium.

CAP. VII. — *De partibus.*

Partes a partitione zodiaci dicuntur, qui in trice-
nos dies per singulos menses partitur. Est autem
decimaquinta pars horæ, continens in se duo mo-
menta et duas partes momenti.

CAP. VIII. — *De minutis.*

Minutum est minus intervallum in horologio. Est
autem decima pars, aliquando quinta horæ, habens
duo minuta, et dimidium horæ.

CAP. XIX. — *De punctis.*

Punctus autem est parvus transcensus puncti in
horologio. Est autem quarta pars in sole.

CAP. X. — *De horis.*

Hora est terminus cuiusque rei. Est autem hora,
quandiu stans aqua, a jactus lapidis movetur, et est
duodecima pars diei, constans ex quatuor punctis,
minutis decem, partibus quindecim, momenti qua-
draginta, ostentis sexaginta, atomis viginti duobus
mil. quingentis et sexaginta. Et dicitur ab horologio,
id est certus limes in horologiis temporis.

CAP. XI. — *De quadrante.*

Quadrans est quarta pars diei habens tres horas,
naturalis autem diei horas sex.

CAP. XII. — *De die. — Unde dictus dies. Alia diei
definitio.*

Dies autem est septima pars hebdomadæ vulgaris,
continens duodecim horas. Naturalis autem viginti
quatuor. Dicitur autem dies a discernendo, eo quod
lucem a tenebris discernat. Est autem dies aer sole
illustratus; cum enim sol est super terram, est hic
dies: cum sub terra est ibi dies.

CAP. XIII. — *De longis et brevioribus diebus.*

Sol cum aquilonarem partem cœli circuit, nobis
in devexo terræ positus, citius surgit et tardius occi-
dit, et ideo longiores dies facit. Cum vero australem
perambulat, nobis tardius surgere et citius occidere
videtur, quia tamor mediæ terræ quæ rotunda est

visui nostro objicitur, et tunc quidem nobis dies
breviores: illi autem parti longissimos facit.

CAP. XIV. — *De zodiaci signis, et parallelis solis.*

Zodiacus namque ex duodecim signis constans, ab
aquilone in austrum porrectus, fluxuoso lapsu cœ-
lum cingit, sub quo sol incurrens mundum in octo
parallelos, id est circulos, dividit, quibus singulis
diversum diem facit. Longitudo autem zodiaci in
trecentas sexaginta partes secatur, latitudo ejus in
duodecim partitur. Partium autem sectio nihil aliud
est, quam solis unius diei progressio. Unum ergo
quodque signum per duas horas oritur, per duas oc-
cidit, et in unoquoque sol triginta diebus immora-
tur. Qui dum flexuoso draconis meatu sub signis
obliqui zodiaci currit, mundum in octo circulos di-
stinguit.

CAP. XV. — *De primo circulo.*

Primus circulus ab India versus austrum per mare
Rubrum et Africam ad columnas Herculis pervenit.
Hercules enim orbem pertransiens, ibi columnas fixit
ubi finem mundi esse putavit. In hoc ergo circulo
æquinoctiali die medio gnomon, id est radius horo-
logii septem pedum umbram, quatuor pedum lon-
gam reddit, dies longissimus quatuordecim horas
æquinoctiales habet.

CAP. XVI. — *De secundo circulo.*

Secundus ab occasu Indiæ per Medos vadit et
Persas, Arabiam, Syriam, Cyprum, Cretam, Lily-
bæum montem Siciliæ, et septentrionalia Africæ
pertingit, umbilicus æquinoctio triginta quinque
pedum, umbram viginti tantum pedum reddit. Dies
maxima est horarum quatuordecim, et quinta parte
unius horæ.

CAP. XVII. — *De tertio circulo.*

Tertius oritur ab Indis Imavo proximis, et per
Caspas portas, Taurum, Pamphyliam, Rhodum,
Cycladas, Syracusas, Catinam et Gades tendit. Gno-
mones cunctæ umbram triginta octo unciarum fa-
ciunt. Longissimus dies horarum quatuordecim, et
dimidia ac trigesima unius horæ.

CAP. XVIII. — *De quarto circulo.*

Quartus ab altero latere Imavi per Ephusum mare,
Cycladum, septentrionalia Siciliæ, Narbonensis Gal-
liæ exortiva, Africæ matutina, tendit ad occasum.
Gnomon triginta quinque pedum, facit umbram vi-
ginti pedum. Longissimus dies habet quatuordecim
horas, et tertias duas unius horæ.

CAP. XIX. — *De quinto circulo.*

Quinto circulo ab introitu Caspii maris continen-
tur Bactria, Armenia, Macedonia, Tharcentum, Thu-
scum mare, Balcares, Hispapia, Media. Gnomon sep-
tem pedum umbram sex pedum reddit. Maximus
dies horarum quindecim.

CAP. XX. — *De sexto circulo.*

Sextus amplectens Caspias gentes, Caucasum, Sa-
mothraciam, Illyricos, Campaniam, Etruriam, Mas-
siliam, Hispaniam, Taraconensem, Mediam, et inde
per Lusitaniam vadit. Gnomon pedum novem um-